

ਜੇ ਕਿ ਸੁਪਰਸਟਰਕਚਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਪਰਸਟਰਕਚਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਵਿਰੋਧੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਹੰਸ ਰਾਜ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ , - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1969 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 838

ਅਕਤੂਬਰ 29, 1969

ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1964 ਦਾ XXXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13([3] ਅਤੇ (5)— ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬੋ, ਰੈਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ — ਕੀ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ। ਨਿਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ - ਕੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਭੇਜਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਫਾਰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਹਰ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਰਾ ੪)।

1969, ਸ੍ਰੀ ਜੀ. ਐਲ. ਚੌਪੜਾ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, 1969, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਵਾਈਪੀ ਜੀ ਅੰਧੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

M.P.SINGH GILL, ASSISTANT ADVOCATE -GENERAL (PUNJAB),
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਆਰ.ਐਸ ਓਥੀ, ਜੇ.-ਹੰਸ ਰਾਜ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; (I)(a)(i) ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮਿਲਾਵਟੀ ਦੁੱਧ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 1,000, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਈ। r ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ - ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਡਾ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਬਜ਼ਾਰ ਨਵਾਂ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਲਵਾਈ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ 8 ਲੀਟਰ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁੱਧ ਦਾ ਸੈਂਪਲ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 60 ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਰਸੀਦ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਥੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ 'ਫਾਰਮਲ ਇਨ' ਪ੍ਰਿਜ਼ਰਵੇਟਿਵ ਦੀਆਂ 18 ਬੂੰਦਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀਲਬੰਦ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਐਫ ਉਸ ਤੋਂ 11 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁੱਧ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ: -

ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ-3.6 ਫੀਸਦੀ।

ਦੁੱਧ ਠੋਸ 8.7 ਫੀਸਦੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਅਮਰ ਨਾਥ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਡਾ. ਆਰ ਐਨ ਬੇਰੀ, ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਦੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 60 ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ 'ਫਾਰਮਲ ਇਨ' ਦੀਆਂ 18 ਬੂੰਦਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਸੈਂਪਲ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬੋਰਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਪੋਰਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 1, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ 2.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਠੋਸ 10.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਡੀ ਆਈ ਇੰਡੈਕਸ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨਮੂਨਾ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁੱਧ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬਿਤੀਆਂ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਦੁੱਧ ਮਿਲਾਵਟੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬੋਰਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 1, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਏ) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ।

(3) ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈ.ਪੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 1, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਰਿਪੋਰਟ ਹੀ ਬਚੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. F ਹੈ, ਅਤੇ PW 3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਸਿਰਫ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਠੋਸ ਮਾਤਰਾ .3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਈ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 1% ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬੋਰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ: -

“(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ।

- (5) ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (1860 ਦਾ ਐਕਟ XLV) ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਤੋਂ 277f ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੋਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਹੋਵੇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

(4) ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ . - ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਬਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 1, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ (ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ *ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅੱਚੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਆਈਸ-ਕ੍ਰੀਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਰੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਆਈਸ-ਕ੍ਰੀਮ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਵਿਚ ਕੋਲਾ ਟਾਰ ਡਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੰਗ ਕਿਵੇਂ ਵਰਜਿਤ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲਾ ਟਾਰ ਡਾਈ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰੰਗ ਦੀ ਛਾਂ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰਾਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਰੰਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ

(1) (1968) 2 MLJ 520.

ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) o ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। (iii) ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (c) ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਲਈ; ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਫਾਸ ਟੇਨਿੰਗ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਓ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜੇਗਾ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਹਰ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਟੌਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੁਕਸਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਧਿਕਤਮ ਅਧਿਆਇ ਹੈ 'ਓਮਨੀਆ ਪ੍ਰੋਸਮੁਟਿਰ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਸੋਲੋਸਨੀਟਰ ਐਸੇ ਐਕਟਾ - ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸਦੀ ਸੀ। ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮਾਂ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਜਾਂਚ/ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ/ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਨੁਕਸਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ C. 1, ਇਸ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ

ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਬੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 2.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਲਿਡਜ਼ 10.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਅਡਲਟ ਸੀ। ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ, ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ਐਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਮਾਰਜਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਚਰਬੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹੈ (ਟੈਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16; (1) (a)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿੱਲ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟੀ, ਦੁੱਧ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਮਿਲਾਵਟ' ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, -

(1) 'ਮਿਲਾਵਟ' ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

*	*	*	*	ਕੇ	*	ਕੇ
*	*	*	*	ਕੇ	*	ਕੇ

(1) ਜੇਕਰ ਲੇਖ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਤੱਤ ਹਨ

ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ ਕ੍ਰਿਬਡ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ "

ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਰਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਜੋਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਜਾਏ 2.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚਰਬੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ 10.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੁੱਲ ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਤੱਤ 12.7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਚੇ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਰਬੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੇਕਰ ਕਮੀ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਘਾਟ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਹਾਸ਼ੀਆ ਹੋਵੇ। . ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੇਨ ਟੈਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਾਵਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰੋਧਕ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। 1,000 ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੁਗਸਾਲਾਈ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਮੁਖਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 5 ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੁੱਧ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਜਾਂਚ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 5 ਸਿਰਫ਼। ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹਨ: ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਫੈਜ਼ਾਹਦ ਬਨਾਮ ਲਾਈ ਚੰਦ ਸੂਰਜਮਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (3), ਨਗਰ ਮਹਾਪਾਲਿਕਾ, ਆਗਰਾ

ਬਨਾਮ ਅੰਤ ਰਾਮ (4) ਅਤੇ ਦ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ (5) ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਲਾਲਚੰਦ ਸੂਰਜਮਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿਚ ਇਹ ਫਿਰ ਇਕ ਚਾਹ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਦੁੱਧ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਐਨਾਲਿਸਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ 2.7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚਰਬੀ ਅਤੇ 4.6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕੀੜੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (4), ਉਥੇ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1969 ਪਟਨਾ 1 155
- (3) ਏਆਈਆਰ 1964 ਸਾਰੇ. 199.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1966 ਸਾਰੇ. 32.
- (5) ਏਆਈਆਰ, 1965 ਰਾਜ. 152 .

M/S ਅਗਰਵਾਲ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਦਾਸ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ-, ਆਦਿ
(ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ.)

ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਲਮ ਨਹੀਂ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਲੋਬੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਦਰੀ ਦਾ (5) ਇਕਮਾਤਰ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟੀ ਦੁੱਧ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 500 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੋਅਰ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। 500 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੇਵਲ ਤਕਨੀਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। 1,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

I. L. R. Punjab and Haryana

(1971)2

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਜੇ.

M/S ਅਗਰਵਾਲ ਸੰਨਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਦਾਮੋਦਰ ਦਾਸ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦੇਹ।

1968 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 209

29 ਅਕਤੂਬਰ 1969

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXII)— ਧਾਰਾ 3 —ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ —ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ—ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ—ਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।